

Bruksela, 29 czerwca 2026 r.
(OR. en)

11254/26

SOC 465
GENDER 149
ANTIDISCRIM 71
JAI 923
DROIPEN 117
TELECOM 360
CYBER 325
JEUN 190

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	9555/26 + COR 1
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie zapobiegania i zwalczania cyberprzemocy wobec dziewcząt

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady na powyższy temat, zatwierdzone przez Radę EPSCO na posiedzeniu w dniu 29 czerwca 2026 r.

Konkluzje Rady w sprawie**zapobiegania i zwalczania cyberprzemocy wobec dziewcząt¹****ODNOTOWUJĄC, ŻE**

1. Równość płci i prawa człowieka leżą u podstaw wartości europejskich. Równość kobiet i mężczyzn – a także równość dziewcząt i chłopców – to jedno z praw podstawowych Unii Europejskiej i jedna z jej podstawowych wartości, zapisana w Traktatach i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że „[w]e wszystkich swoich działaniach Unia zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet”.
3. W art. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zapisano, że „[p]rzy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia dąży do zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną”.
4. Karta stanowi, że „[n]ależy zapewnić równość kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach” oraz że „[k]ażdy ma prawo do poszanowania jego integralności fizycznej i psychicznej”. Zgodnie z art. 21 Karty „[z]akazana jest wszelka dyskryminacja w szczególności ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną”.

¹ Konkluzje sporządzone w kontekście przeglądu wprowadzania w życie pekińskiej platformy działania, ze szczególnym odniesieniem do kluczowych obszarów D („Przemoc wobec kobiet”) i L („Dziewczęta”).

5. Art. 24 karty stanowi ponadto, że „[d]zieci mają prawo do takiej ochrony i opieki, jaka jest konieczna dla ich dobra,” oraz że „[w]e wszystkich działaniach dotyczących dzieci, zarówno podejmowanych przez władze publiczne, jak i instytucje prywatne, należy przede wszystkim uwzględnić najlepszy interes dziecka”.
6. W pekińskiej platformie działania „Przemoc wobec kobiet” (kluczowy obszar D) określono jako „przeszkodę w osiągnięciu celów równości, rozwoju i pokoju”, a ponadto stwierdzono, że „przemoc wobec kobiet zarówno narusza, jak i utrudnia lub uniemożliwia korzystanie przez kobiety z przysługujących im praw człowieka i podstawowych wolności”.
7. W ramach kluczowego obszaru L „Dziewczęta” w pekińskiej platformie działania wzywa się „rządy oraz, w stosownych przypadkach, organizacje międzynarodowe i pozarządowe” do podjęcia odpowiednich środków ustawodawczych, administracyjnych, społecznych i edukacyjnych służących ochronie dziewcząt – w domu i w społeczeństwie – przed wszelkimi formami przemocy fizycznej lub psychicznej, krzywdy lub zaniedbania bądź złego traktowania lub wyzysku, w tym wykorzystywania w celach seksualnych.
8. Przemoc wobec kobiet i dziewcząt stanowi pogwałcenie praw człowieka i jest utrzymującą się formą dyskryminacji, zakorzenioną w nierównych stosunkach władzy między kobietami a mężczyznami. Zapobieganie temu zjawisku i jego zwalczanie jest obowiązkiem społecznym, ponieważ przemoc wobec kobiet i dziewcząt podważa równość płci oraz ogranicza ich pełny udział w życiu społecznym, w tym w środowisku cyfrowym i w życiu publicznym.
9. Przyjęta przez Komisję strategia UE na rzecz praw dziecka ma na celu ochronę i promowanie praw dziecka we wszystkich obszarach polityki UE ze szczególnym naciskiem na zapobieganie przemocy i zapewnienie bezpiecznego uczestnictwa w środowisku cyfrowym. W tym kontekście istotne są również normy Rady Europy dotyczące sztucznej inteligencji, praw człowieka i równości.

10. Zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym poczyniono znaczne postępy w zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej; m.in. przyjęto dyrektywę (UE) 2024/1385 w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, a UE przystąpiła do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej („konwencja stambulska”). Przemoc ze względu na płeć jest jednak nadal powszechna i niedostatecznie zgłaszana. Aby zaradzić temu niedopuszczalnemu zjawisku, konieczne są zatem terminowa i zgodna z przepisami transpozycja oraz skuteczne wdrażanie dyrektywy, w tym środków mających na celu zapobieganie różnym formom cyberprzemocy wobec dziewcząt i ich zwalczanie. Zalecenie ogólne nr 1 Grupy Ekspertów do spraw Przeciwdziałania Przemocy wobec Kobiet i Przemocy Domowej (GREVIO) w sprawie cyfrowego wymiaru przemocy wobec kobiet wspiera interpretację i skuteczne stosowanie konwencji stambulskiej w kontekście przemocy w sieci i przemocy z wykorzystaniem technologii. GREVIO podkreśla, że dziewczęta są bardziej narażone na taką przemoc. W tym kontekście należy uwzględnić Konwencję ramową Rady Europy w sprawie sztucznej inteligencji, praw człowieka, demokracji i praworządności, jak również inne odpowiednie normy Rady Europy dotyczące sztucznej inteligencji, praw człowieka i równości.

11. W deklaracji zasad społeczeństwa równego pod względem płci, załączonej do planu działania Komisji Europejskiej na rzecz praw kobiet – zatwierdzonego przez wszystkie państwa członkowskie – jako pierwszą zasadę wymieniono „wolność od przemocy ze względu na płeć” i stwierdzono, że „[k]ażda kobieta i dziewczynka ma prawo do bezpieczeństwa i godnego traktowania, zarówno w internecie, jak i poza nim, w życiu publicznym i prywatnym”. W strategii Komisji na rzecz równouprawnienia płci na lata 2026–2030 przemoc ze względu na płeć ujęto w pierwszym z ośmiu kluczowych filarów działania. Cyberprzemoc ze względu na płeć stanowi „szybko rosnące zagrożenie dla kobiet i dziewcząt”, związane z „szybkim rozprzestrzenianiem się w internecie intymnych obrazów wykonywanych bez zgody, trudnościami w usunięciu takich nielegalnych treści oraz groźbami pełnymi nienawiści i przemocy”. Komisja zobowiązała się zwrócić „szczególną uwagę na rolę sztucznej inteligencji w tworzeniu i rozpowszechnianiu szkodliwych treści typu deepfake i deepnude o wyraźnie seksualnym charakterze”.

12. Rozporządzenie (UE) 2022/2065 (akt o usługach cyfrowych, „DSA”) ma na celu stworzenie bezpieczniejszego środowiska internetowego dla użytkowników w Unii za pomocą zestawu przepisów, które w szczególności zobowiązują bardzo duże platformy internetowe (VLOP) lub bardzo duże wyszukiwarki internetowe (VLOSE) do oceny i ograniczania ryzyka systemowego, m.in. rozpowszechniania nielegalnych treści, ryzyka wystąpienia faktycznych lub przewidywalnych negatywnych skutków w odniesieniu do przemocy ze względu na płeć, ryzyka dla ochrony zdrowia publicznego i małoletnich, oraz poważnych negatywnych konsekwencji dla fizycznego i psychicznego dobrostanu osoby, a także negatywnych skutków dla wykonywania praw podstawowych, w tym prawa do niedyskryminacji i praw dziecka. Rozporządzenie to nakłada również na bardzo duże platformy internetowe i bardzo duże wyszukiwarki internetowe obowiązek wprowadzenia środków zmniejszających ryzyko w celu ochrony praw dziecka; mogą one obejmować na przykład dostosowanie projektu, cech lub funkcjonowania ich usług, dostosowanie procesów moderowania treści, dostosowanie ich systemów rekomendacji oraz środki ukierunkowane na ochronę praw dziecka, takie jak – w stosownych przypadkach – stosowanie narzędzi umożliwiających weryfikację wieku oraz kontrolę rodzicielską. Ponadto akt o usługach cyfrowych zobowiązuje bardzo duże platformy internetowe i bardzo duże wyszukiwarki internetowe do oceny i ograniczania ryzyka systemowego wynikającego z projektu i funkcjonowania ich usług, w tym systemów rekomendacji, które to projekt i funkcjonowanie mogą przyczynić się do szybkiego i szerokiego rozpowszechniania nielegalnych treści i do innych szkód, takich jak amplifikacja algorytmiczna przemocy ze względu na płeć, szkodliwe treści i nadużycia z wykorzystaniem technologii. Takie szkody mogą wywierać inny wpływ na kobiety i dziewczęta niż na mężczyzn i chłopców.
13. Istotne jest również uwzględnienie różnych możliwych skutków systemów rekomendacji i narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji dla kobiet i dziewcząt oraz dla mężczyzn i chłopców.

14. W rozporządzeniu (UE) 2024/1689 („akt w sprawie sztucznej inteligencji”) uznano zagrożenia i wyzwania związane z wykorzystaniem sztucznej inteligencji, w tym obowiązki w zakresie przejrzystości w odniesieniu do systemów sztucznej inteligencji, które generują obrazy, treści dźwiękowe lub wideo lub manipulują nimi, tak by łądząco przypominały istniejące osoby, przedmioty, miejsca, podmioty lub wydarzenia i które to treści mogą niesłusznie zostać uznane przez odbiorcę za autentyczne lub prawdziwe („deepfake”); odnotowano w szczególności, że „AI może stwarzać zagrożenia i wyrządzać szkody dla interesu publicznego i praw podstawowych chronionych przepisami prawa Unii, w zależności od okoliczności jej konkretnego zastosowania, wykorzystania oraz od poziomu rozwoju technologicznego. Szkody te mogą być materialne lub niematerialne, w tym fizyczne, psychiczne, społeczne lub ekonomiczne”.
15. Sztuczna inteligencja może również umożliwiać inne formy nadużyć z wykorzystaniem technologii, w tym tworzenie lub rozpowszechnianie bez zgody treści syntetycznych o charakterze intymnym, a także podszywanie się pod inną osobę, manipulację lub stosowanie przymusu. Przeciwdziałanie takim zagrożeniom wymaga kompleksowego, przekrojowego podejścia. Do skutecznych środków mogą należeć mechanizmy zgłaszania, zwalczania i usuwania szkodliwych treści, a także wymóg uzyskania dobrowolnej, konkretnej, świadomej, jednoznacznej i wyraźnej zgody osoby przedstawionej na generowanie jej podobizny w internecie lub manipulowanie tą podobizną oraz publikację tej podobizny w internecie.
16. Szczególnie ważne jest podejmowanie działań mających na celu zapobieganie dyskryminacji kobiet i dziewcząt, a także dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie, w tym dyskryminacji intersekcyjnej, na wszystkich etapach projektowania, rozwijania i wdrażania systemów sztucznej inteligencji.
17. Dyrektywa 2012/29/UE („dyrektywa o prawach ofiar”) ustanawia normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony wszystkich ofiar przestępstw, w tym dzieci będących ofiarami cyberprzestępstw.

18. Dyrektywa 2018/1808/UE („dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych”) zobowiązuje państwa członkowskie do stosowania odpowiednich środków „w celu zapewnienia, by audiowizualne usługi medialne świadczone przez dostawców usług medialnych podlegających ich jurysdykcji, które mogą zaszkodzić fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, były udostępniane jedynie w taki sposób, by małoletni w zwykłych okolicznościach nie mogli ich słuchać ani oglądać”. Środki te „[m]uszą być proporcjonalne do potencjalnej szkodliwości audycji”. Przykłady najbardziej szkodliwych treści przewidzianych w dyrektywie obejmują pornografię i nieuzasadnioną przemoc. Takie treści nie mogą być udostępniane małoletnim za pośrednictwem usług nadawczych, usług na żądanie i platform udostępniania wideo.
19. W zaleceniu Komisji (UE) 2024/1238 w sprawie rozwoju i wzmocnienia zintegrowanych systemów ochrony dziecka wzywa się państwa członkowskie do zapewnienia skoordynowanych, skoncentrowanych na dziecku i multidyscyplinarnych reakcji na wszelkie formy przemocy wobec dzieci, w tym cyberprzemoc wobec dziewcząt.

20. Dzieci, zwłaszcza te znajdujące się w trudnej sytuacji, są szczególnie narażone na wykorzystywanie w internecie, zwłaszcza na wykorzystywanie seksualne, przy czym najbardziej narażone są dziewczęta. W 2024 r. wśród wszystkich zarejestrowanych ofiar handlu ludźmi 46,4 % stanowiły ofiary handlu ludźmi w celu wykorzystywania seksualnego. 26 % ofiar handlu ludźmi w celu wykorzystywania seksualnego to dzieci (24 % stanowiły dziewczęta, a 2 % chłopcy)². Dyrektywa (UE) 2024/1712 w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar rozszerza zakres przestępstw związanych z handlem ludźmi, uznaje za przestępstwo świadome korzystanie z usług świadczonych przez ofiary handlu ludźmi oraz wzmacnia ochronę ofiar i współpracę transgraniczną. Ponadto dyrektywa ta jeszcze bardziej intensyfikuje działania przeciwko rekrutacji i wykorzystywaniu w internecie. Wykorzystywanie technologii informacyjno-komunikacyjnych uznaje się obecnie – w pewnych przypadkach – za okoliczności obciążające. W szczególności – zgodnie z dyrektywą (UE) 2024/1712 – rozpowszechnianie obrazów lub nagrań wideo lub podobnych materiałów o charakterze seksualnym z udziałem ofiary za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych, jeżeli ma związek z handlem ludźmi, uznaje się za okoliczność mogącą skutkować surowszymi karami.

² Zob. strona internetowa Eurostatu: „[Statystyki dotyczące handlu ludźmi – Statistics Explained – Eurostat](#)”. Zob. również dokument roboczy służb Komisji pt. „Statystyki i tendencje w zakresie handlu ludźmi w Unii Europejskiej w latach 2021–2022” (SWD(2025) 4 final).

21. Cyberprzemoc wobec kobiet i dziewcząt obejmuje szerokie spektrum różnego rodzaju szkód wyrządzanych w internecie, w tym uporczywe nękanie, szykanowanie, molestowanie seksualne, rozpowszechnianie bez zgody intymnych obrazów, mowę nienawiści, cyberekshibicjonizm, nawoływanie w internecie do przemocy lub nienawiści oraz różne formy wykorzystywania. W motywie 6 dyrektywy (UE) 2024/1385 zauważa się, że przemoc wobec kobiet i przemoc domowa może ulec nasileniu, jeżeli następuje skrzyżowanie dyskryminacji ze względu na płeć z dyskryminacją z co najmniej jednej z innych przyczyn, o których mowa w art. 21 Karty. Cyberprzemoc dotyka głównie kobiety i dziewczęta, przy czym niektóre grupy demograficzne w nieproporcjonalnym stopniu są na nią narażone i stają się jej celem, co dotyczy m.in. grup wymienionych w motywach 71 i 72 dyrektywy (UE) 2024/1385. Jednakże mężczyźni i chłopcy mogą również być ofiarami cyberprzemocy, m.in. szantażu, w tym szantażu przy użyciu treści pornograficznych, oraz doxingu. Osoby stosujące cyberprzemoc mogą działać indywidualnie, w skoordynowanych grupach lub za pośrednictwem zorganizowanych sieci, wykorzystując przy tym platformy cyfrowe takie jak media społecznościowe, komunikatory internetowe, pocztę elektroniczną, kanały telekomunikacyjne i inne formy infrastruktury internetowej. Ponadto osoby stosujące cyberprzemoc – którymi bywają także partnerzy ofiar – do stosowania przemocy wykorzystują również oprogramowanie szpiegujące i domowe systemy monitorowania, takie jak kamery telewizji przemysłowej.
22. Łatwość, z jaką można uczestniczyć w cyberprzemocy wobec kobiet i dziewcząt oznacza, że angażuje się w nią coraz więcej osób, którymi kierują różne motywy, w tym mizoginia, pragnienie władzy, popularności lub statusu oraz chęć dostosowania się do postrzeganych norm męskości.

23. Cyberprzemoc wobec kobiet i dziewcząt stanowi część szerszego spektrum przemocy, które obejmuje zachowania mające miejsce zarówno w internecie, jak i poza nim, co pokazuje wzajemnie powiązany charakter niegodziwego traktowania w internecie i poza nim. Badania empiryczne wykazują, że cyberprzemoc i niegodziwe traktowanie poza internetem pokrywają się w znacznym stopniu; na przykład z badania UE na temat przemocy ze względu na płeć (2024) wynika, że 8,5 % kobiet doświadczyło cyberstalkingu, a 10,2 % kobiet pozostających kiedykolwiek w związku³ doświadczyło zachowań kontrolujących ze strony obecnego lub byłego partnera, takich jak naleganie na informowanie o miejscu pobytu, w tym poprzez monitorowanie lokalizacji za pośrednictwem mediów społecznościowych lub śledzenie lokalizacji. Według badania⁴ przeprowadzonego przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) zdecydowana większość przypadków nienawiści w internecie – biorąc za podstawę liczbę postów – jest wymierzona w kobiety. Posty, których celem są kobiety, zawierają najwięcej obraźliwych lub poniżających uwag. Badanie wykazało również, że nawoływanie do przemocy wobec kobiet jest bardziej nasilone niż w przypadku innych grup.
24. Cyberprzemoc wobec kobiet i dziewcząt stała się szybko rozprzestrzeniającą się formą przemocy ze względu na płeć, która wywiera szczególnie silny wpływ na nastolatków. W związku z tym, że komunikacja cyfrowa staje się w coraz większym stopniu integralną częścią tkanki społecznej i życia młodych ludzi, środowiska internetowe, technologia i aplikacje cyfrowe odgrywają kluczową rolę w kształtowaniu relacji międzyludzkich. Influencerzy i tworzone przez nich treści mogą mieć szkodliwy wpływ na nastolatków i dzieci. Skuteczne środki mające na celu ograniczanie tego ryzyka to np. zapewnienie rozliczalności, promowanie odpowiedzialnych praktyk w zakresie treści oraz zwiększenie ochrony małoletnich.

³ Kobiety, które miały partnera w chwili przeprowadzania badania lub które miały partnera w przeszłości.

⁴ Zob. „Online Content Moderation – Current challenges in detecting hate speech” [Moderowanie treści w internecie – obecne wyzwania związane z wykrywaniem mowy nienawiści] (2023).

25. Cyberprzemoc wobec kobiet i dziewcząt stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia psychicznego i fizycznego dzieci i nastolatków, w szczególności dziewcząt, oraz powoduje wykluczenie społeczne, lęk i skłania do samookaleczania się, a w skrajnych przypadkach może prowadzić do samobójstwa. Ponadto wczesny kontakt z treściami pornograficznymi może również pogłębiać stereotypy, przyczyniając się do szkodliwych zachowań i postaw oraz normalizując przemoc. Cyberprzemoc wobec kobiet i dziewcząt niesie również istotne konsekwencje społeczne, polityczne i gospodarcze, co zagraża demokracji i konkurencyjności. Może ona skłaniać kobiety i dziewczęta do wycofywania się ze środowiska cyfrowego, do autocenzury i izolacji, co ogranicza ich możliwości w zakresie edukacji i zatrudnienia, zmniejsza dostęp do sieci wsparcia oraz zniechęca do uczestnictwa w życiu publicznym i politycznym.
26. Zgodnie z badaniem Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) pt. „From lived reality to policy action: Combatting cyber violence against girls in the EU” [Od rzeczywistości do działań politycznych: zwalczanie cyberprzemocy wobec dziewcząt w UE] cyberprzemoc stała się powszechnym aspektem cyfrowego i społecznego życia dziewcząt i młodych kobiet, przy czym istnieją wyraźne wzorce zależne od wieku. Młodsze nastolatki (13–15 lat) częściej doświadczają wykluczenia, stają się ofiarami plotkowania i poniżania za wygląd, natomiast starsze dziewczęta (16–18 lat) są w nieproporcjonalnym stopniu dotknięte różnymi przejawami przemocy seksualnej, w tym szantażem przy użyciu treści pornograficznych, nagabywaniem małoletnich w celach seksualnych i udostępnianiem bez zgody obrazów o charakterze intymnym. W szczególności młodsze nastolatki są coraz bardziej narażone na seksualne i represyjne formy niegodziwego traktowania w internecie, co wskazuje na poszerzanie się zasięgu i normalizację cyberprzemocy we wszystkich grupach wiekowych. Wzorce te uwypuklają, jak ważna jest edukacja dotycząca zgody w kontekście interakcji cyfrowych, tak by zapewnić przestrzeganie tej zasady. Brak zgody, zwłaszcza przy udostępnianiu obrazów lub treści o charakterze intymnym, stanowi główny element wielu form cyberprzemocy.

27. Badanie EIGE pokazuje również lukę między istniejącymi działaniami zapobiegawczymi a doświadczeniami życiowymi nastolatków. Dziewczęta są zasadniczo rozczarowane kampaniami szkolnymi i reakcjami instytucji; opisują je jako przestarzałe i nieprzystające do ich cyfrowej rzeczywistości. Bariery strukturalne – takie jak strach przed plotkami w małych społecznościach – pogłębiają problem, co zniechęca do zgłaszania danych przypadków i pozbawia wiele nastolatków odpowiedniej ochrony. To pokazuje, że potrzebne są polityki szkolne bardziej ułatwiające reagowanie, które odzwierciedlałyby realia dzisiejszego cyfrowego świata. Bagatelizowanie skutków krzywd doznawanych w internecie może spowodować, że młodzi ludzie będą czuli się osamotnieni i nieważni. Działania niezbędne do odzyskania ich zaufania obejmują poprawę reakcji instytucjonalnych, zagwarantowanie poufności i zapewnienie jasnych ścieżek wsparcia.
28. UE stopniowo wzmacnia swoje ramy regulacyjne w celu przeciwdziałania cyberprzemocy, korzystając z szerokiego wachlarza instrumentów prawnych i politycznych. Zmiany te odzwierciedlają rosnącą wiedzę na temat podatności dziewcząt na zagrożenia, kształtowanej przez wzajemnie powiązane czynniki takie jak wiek, niepełnosprawność, pochodzenie etniczne, status społeczno-ekonomiczny i orientacja seksualna. Definicje cyberprzemocy różnią się jednak w poszczególnych jurysdykcjach, mechanizmy egzekwowania prawa nie są jednolite, odpowiednim podmiotom brakuje niezbędnych szkoleń, zaś usługi wsparcia dla ofiar nie są równomiernie dostępne w poszczególnych państwach członkowskich. Ponadto szybki rozwój nowych form szkód wyrządzanych z wykorzystaniem technologii – w tym nadużyć wspomaganym przez sztuczną inteligencję – nadal stanowi wyzwanie, jeśli chodzi o zdolność istniejących ram regulacyjnych do nadążania za zmianami. Wyzwania te wymagają podejścia opartego na uwzględnianiu bezpieczeństwa na etapie projektowania oraz podejść ukierunkowanych na aspekt płci, w tym, w stosownych przypadkach, oceny potencjalnego wpływu na prawa podstawowe i równość.
29. Zapewnienie bezpiecznego gromadzenia i przechowywania danych oraz dostępu do nich ma kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa zarówno dzieci, jak i dorosłych, ponieważ niewłaściwe postępowanie z informacjami szczególnie chronionymi, takimi jak obrazy, treści lub dane osobowe, może narazić jednostki na ryzyko wykorzystywania lub wiktymizacji.

30. Cyberprzemoc wobec dziewcząt jest głęboko zakorzeniona w szerszych czynnikach społecznych i kulturowych, w tym w nierówności między kobietami i mężczyznami, normach dotyczących płci, które normalizują agresję i obwinianie ofiar, dynamice rówieśniczej, w której nagradza się zachowania przemocowe i pogłębia podwójne standardy, oraz możliwej tendencji do z jednej strony usprawiedliwiania szkodliwych zachowań chłopców, a z drugiej umniejszania doświadczeń dziewcząt lub podawania ich w wątpliwość. Wszystkie te czynniki mogą przyczyniać się do szkodliwych zachowań i nierównego traktowania. Ekspansja i szybki rozwój środowiska cyfrowego i technologii potęgują cyberprzemoc wobec dziewcząt. Przemoc ta nie jest jedynie wynikiem indywidualnych zachowań – kształtują ją systemowe nierówności, które sprawiają, że niektóre grupy są na nią bardziej narażone. Podmioty w tzw. „manosferze” aktywnie propagują mizoginistyczne ideologie, normalizując seksizm i stereotypy płciowe oraz wspierając środowiska, w których zachęca się do przemocy w internecie i poza nim wobec dziewcząt lub ją usprawiedliwia. Dlatego cyberprzemocy wobec dziewcząt nie można odpowiednio zwalczać w oderwaniu od szerszych kontekstów społecznych, kulturowych i instytucjonalnych. Niezbędne są skoordynowane, uwzględniające aspekt płci, interseksualne i skoncentrowane na dzieciach i młodzieży podejścia w celu zapewnienia w całej UE faktycznego zapobiegania i ochrony, w tym w kontekście wysiłków na rzecz zwalczania dyskryminacji strukturalnej, powielanej lub wzmacnianej przez systemy algorytmiczne i infrastrukturę cyfrową.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, aby zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami krajowymi, w tym w dziedzinie kształcenia i szkolenia, i przy należyтым poszanowaniu autonomii instytucjonalnej i wolności nauki w obszarze kształcenia i szkolenia:

31. Podejmowały aktywne działania, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym, w celu zapobiegania i zwalczania cyberprzemocy wobec dziewcząt poprzez:
- a) promowanie projektowania i rozwoju technologii cyfrowych i systemów sztucznej inteligencji z uwzględnieniem aspektu płci, w tym podejmowanie na wczesnym etapie działań zapobiegawczych przeciwko cyberprzemocy, zwłaszcza poprzez podejście uwzględniające bezpieczeństwo w fazie projektowania, a także promowanie środków zapobiegających stronniczości algorytmicznej i dyskryminacyjnym wynikom;
 - b) promowanie, w szerszym kontekście dobrostanu cyfrowego, umiejętności cyfrowych ukierunkowanych na aspekt płci oraz kultury samoopieki cyfrowej w szkołach, zarówno dla edukatorów, jak i uczniów, z uwzględnieniem takich tematów jak tożsamość, ślad cyfrowy, bezpieczeństwo w internecie, umiejętność korzystania z mediów i informacji, wykrywanie dezinformacji i wykorzystywanie generatywnej sztucznej inteligencji, a także świadomość stronniczości algorytmicznej, manipulacji generowanych przez sztuczną inteligencję oraz przemocy ze względu na płeć z wykorzystaniem technologii;
 - c) zapewnienie rodzicom, opiekunom i opiekunom prawnym praktycznego i dostępnego doradztwa w zakresie cyfrowego rodzicielstwa, kształcenia i szkolenia w obszarze umiejętności cyfrowych i kultury informatycznej oraz odpowiednich narzędzi umożliwiających im na wczesnym etapie wykrywanie nadużyć z wykorzystaniem technologii, zapobieganie im i reagowanie na nie oraz podjęcie niezbędnych działań, a także wspieranie dzieci i młodzieży za pomocą środków takich jak dostosowana do wieku edukacja, inicjatywy rówieśnicze i podejście partycypacyjne, aby wzmocnić ich sprawczość cyfrową, pewność siebie oraz zdolność do rozpoznawania, zwalczania i zgłaszania przypadków cyberprzemocy;

- d) zapewnienie rodzicom, opiekunom i opiekunom prawnym odpowiednich narzędzi, takich jak bezpłatne, domyślnie włączone oprogramowanie kontroli rodzicielskiej;
- e) zachęcanie szkół i ośrodków uczenia się nieformalnego do wdrażania przejrzystych protokołów wykrywania nadużyć z wykorzystaniem technologii i reagowania na nie oraz do podnoszenia świadomości na temat cywilnoprawnych środków ochrony prawnej dostępnych dla ofiar, zapewniając w ten sposób we właściwym czasie interwencję i rozliczalność;
- f) wspieranie równego udziału kobiet i dziewcząt w sferze cyfrowej oraz ich dostępu do umiejętności cyfrowych poprzez zachęcanie do uczestnictwa w dziedzinach STEM⁵ i w przedsiębiorczości cyfrowej, tak aby zmniejszyć przepaść cyfrową między kobietami a mężczyznami i umożliwić kobietom i dziewczętom pełne korzystanie z możliwości oferowanych przez transformację cyfrową;
- g) zapewnienie, aby kobiety i dziewczęta zagrożone dyskryminacją z wielu przyczyn jednocześnie, w tym dyskryminacją intersekcyjną, korzystały ze szczególnych środków zapobiegania, wsparcia i ochrony;
- h) promowanie kompleksowej, dostosowanej do wieku edukacji dotyczącej zasady zgody, w tym zgody cyfrowej, która to edukacja kładzie nacisk na fakt, że tworzenie, udostępnianie lub przekazywanie intymnych obrazów, nagrań wideo lub danych osobowych bez dobrowolnej, świadomej i wyraźnej zgody danej osoby stanowi naruszenie godności oraz jest formą cyberprzemocy;
- i) rozważenie promowania regularnych, dostosowanych do wieku, poufnych „kontroli bezpieczeństwa cyfrowego” dla uczniów i nauczycieli, które leżą w najlepszym interesie dziecka, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu prawa do prywatności;

⁵ Nauki przyrodnicze, technologia, inżynieria i matematyka.

- j) zajęcie się stereotypami płciowymi i seksistowskimi normami dotyczącymi płci, kwestią rozliczalności, szkodliwymi wyobrażeniami dotyczącymi męskości i kobiecości oraz ryzykiem związanym ze szkodliwą presją rówieśniczą – w tym poprzez poruszanie tych tematów w szkołach, zwłaszcza poprzez opracowanie dostosowanych do wieku programów dla chłopców i dziewcząt, ze zwróceniem szczególnej uwagi na społeczności internetowe, platformy społecznościowe, usługi przesyłania wiadomości i środowiska gier, oraz promowanie zdrowych wyobrażeń dotyczących męskości, szacunku, równości płci i kultury zgody we wszystkich relacjach, zarówno w internecie, jak i poza nim, w tym w relacjach seksualnych opartych na obopólnej zgodzie, a także promowanie krytycznej refleksji na temat pornografii i zachowań seksualnych w internecie;
- k) oferowanie szkoleń dotyczących interwencji świadka w ramach edukacji, również w kontekście programów na rzecz młodzieży, opieki zdrowotnej i ochrony socjalnej;
- l) współpracę z organizacjami praw dziecka, rzecznikami praw dziecka, organami ds. równości, organizacjami kierowanymi przez młodzież, organizacjami na rzecz rodzin i organizacjami lokalnymi oraz wspieranie ich, z wykorzystaniem dostępnych podejść partycypacyjnych i poprzez współprojektowanie materiałów dotyczących przeciwdziałania cyberprzemocy, przemocy seksualnej i wykorzystywaniu seksualnemu, a także odnoszących się do zasady zgody i problemu obwiniania ofiar, w stylu i formacie dostosowanych do wieku;
- m) promowanie kontaktów bezpośrednich w celu omawiania kwestii molestowania i zdrowych relacji cyfrowych;
- n) wspieranie programów interwencyjnych dla sprawców w celu zmniejszenia ryzyka ponownego popełnienia przestępstwa, w tym poprzez aktualizację istniejących programów z myślą o uwzględnieniu kwestii cyberprzemocy, a także poprzez ewentualne opracowanie specjalistycznych programów dla osób stosujących cyberprzemoc, ukierunkowanych na bezpośrednie zwalczanie szkodliwych zachowań w internecie;

- o) poprawę ochrony dziewcząt i chłopców przed cyberprzemocą poprzez zwiększenie zasobów i wiedzy technicznej organów ścigania i organizacji pozarządowych, w tym ich zdolności do identyfikowania, zabezpieczania i oceny elektronicznego materiału dowodowego, a także zacieśnienie współpracy transgranicznej między nimi, co jest szczególnie istotne ze względu na często transnarodowy charakter cyberprzestępstw;
- p) poprawę ochrony dziewcząt, zwłaszcza tych znajdujących się w trudnej sytuacji, przed wykorzystywaniem w internecie w kontekście handlu ludźmi – poprzez promowanie ściślejszej koordynacji między sektorem prywatnym a organami ścigania, poprzez wysiłki na rzecz zapewnienia wczesnego wykrywania i identyfikacji, ze szczególnym uwzględnieniem rekrutacji i wykorzystywania w internecie, a jednocześnie poprzez podnoszenie świadomości wśród potencjalnych sprawców i ofiar w celu zapobiegania handlowi ludźmi w internecie oraz poprzez pomoc ofiarom i świadkom w rozpoznawaniu i zgłaszaniu przypadków handlu ludźmi w internecie;
- q) zapobieganie udostępnianiu bez zgody obrazów, nagrań wideo lub innych materiałów przedstawiających czynności o wyraźnie seksualnym charakterze lub intymne części ciała danej osoby oraz zwalczanie tych zjawisk zgodnie z przepisami UE, a także poprzez uzupełnianie środków prawa karnego działaniami mającymi na celu podnoszenie świadomości, w tym w odniesieniu do konsekwencji dla osób stosujących cyberprzemoc, mechanizmów wsparcia dla ofiar oraz skutecznej współpracy z platformami internetowymi; oraz

- r) wzmocnienie i dalsze rozwijanie zintegrowanych systemów ochrony dzieci – z uwzględnieniem zalecenia Komisji (UE) 2024/1238 – w celu zapewnienia skoordynowanego, skoncentrowanego na dziecku i multidyscyplinarnego zapobiegania cyberprzemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz reagowania na nią poprzez skuteczną współpracę, jasne ścieżki kierowania spraw oraz wymianę informacji między sektorem edukacji, służbami odpowiedzialnymi za ochronę dzieci, służbami ochrony socjalnej i opieki zdrowotnej, organami ścigania i wymiarem sprawiedliwości, z pełnym poszanowaniem dobra dziecka i przepisów o ochronie danych.

32. Wprowadziły usprawnienia w dziedzinie regulacji i egzekwowania przepisów, bez uszczerbku dla niezależności sądów i różnic w organizacji wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich, poprzez:

- a) dążenie do zapewnienia organom ds. równości, krajowym instytucjom praw człowieka i organom ochrony danych wystarczających uprawnień i zasobów do zwalczania dyskryminacji algorytmicznej i przemocy ze względu na płeć z wykorzystaniem technologii;
- b) promowanie odpowiedniego finansowania zaufanych podmiotów sygnalizujących – podmiotów eksperckich, których zgłoszenia dotyczące nielegalnych treści muszą być traktowane priorytetowo zgodnie z zasadami określonymi w akcie o usługach cyfrowych, w tym w obszarze przemocy ze względu na płeć;
- c) wzmocnienie usług wsparcia skoncentrowanych na ofiarach poprzez promowanie dostępności i budowania potencjału zawodowego oraz odpowiednich kontaktów z rodzinami ofiar, jeżeli jest to korzystne, w oparciu o ukierunkowane i zintegrowane podejście wielopodmiotowe, a także wspieranie usług, takich jak telefoniczne lub internetowe linie zaufania, które oferują użytkownikom doradztwo i pomoc, w stosownych przypadkach w sposób poufny lub anonimowy;

- d) zapewnienie ofiarom opieki, wsparcia w zakresie zdrowia psychicznego i pomocy prawnej, zgodnie z normami dotyczącymi wymiaru sprawiedliwości przyjaznego dziecku i z uwzględnieniem perspektywy dostosowanej do wieku i niepełnosprawności;
- e) zapewnienie koordynacji między wszystkimi odpowiednimi służbami oraz wzmocnienie wiedzy zawodowej i zdolności pracowników pierwszego kontaktu, w tym edukatorów, pracowników socjalnych, funkcjonariuszy organów ścigania, podmiotów wymiaru sprawiedliwości, świadczeniodawców opieki zdrowotnej i odpowiednich organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym zajmujących się pracą z młodzieżą, poprzez zapewnienie im wsparcia technologicznego, a także innych zasobów oraz szkoleń dotyczących cyberprzemocy, sieci mizoginistycznych i wzorców nadużyć specyficznych dla danej platformy, przy jednoczesnym wspieraniu podejścia skoncentrowanego na ofiarach;
- f) zapewnienie, aby pracownicy pierwszego kontaktu i odpowiednie organizacje znali swoje role w zintegrowanych systemach ochrony dzieci;
- g) rozważenie ustanowienia krajowych punktów pomocy technicznej i promowanie zrównoważonego finansowania centrów bezpieczniejszego internetu i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w celu wzmocnienia wysiłków na rzecz zapobiegania i reagowania, w tym w odniesieniu do pojawiających się zagrożeń, takich jak tworzenie i rozpowszechnianie bez zgody intymnych obrazów i deepfake'ów generowanych przez sztuczną inteligencję;
- h) wspieranie rodzin, edukatorów, rówieśników, organizatorów zajęć rekreacyjnych oraz innych potencjalnych osób postronnych i świadków, w tym za pomocą szkoleń, aby umożliwić wczesną identyfikację cyberprzemocy i szybką interwencję w jej sprawie oraz aby stworzyć proaktywne i ochronne środowisko dla dzieci i młodzieży, w tym jasne procedury zgłaszania, przekazywania spraw, oceny ryzyka i działań następczych we wszystkich odpowiednich służbach, w oparciu o zintegrowane podejście do ochrony dzieci;

- i) zapewnienie, aby środki mające poprawić regulacje i egzekwowanie uwzględniały szczególne potrzeby kobiet i dziewcząt zagrożonych dyskryminacją z wielu przyczyn jednocześnie, w tym, w stosownych przypadkach, dyskryminacją intersekcyjną;
- j) zapewnianie wsparcia i wskazówek rodzicom, opiekunom i opiekunom prawnym w podejmowaniu świadomych decyzji dotyczących wczesnego dostępu dzieci do smartfonów i usług cyfrowych, przy uznaniu, że wczesne i nienadzorowane korzystanie z urządzeń podłączonych do internetu może zwiększyć narażenie dzieci na zagrożenia w internecie, w tym na nadużycia z wykorzystaniem technologii;
- k) zachęcanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, naukowców, instytucji edukacyjnych i przedsiębiorstw technologicznych do współpracy i wymiany najlepszych praktyk w zakresie zapobiegania i reagowania; oraz
- l) w ramach szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości rozważenie zapewnienia specjalistycznych szkoleń na temat przestępstw wykorzystujących cyberprzestrzeń, skutecznego posługiwania się cyfrowym materiałem dowodowym, funkcjonowania platform internetowych oraz szczególnych cech przemocy ze względu na płęć popełnianej w środowisku internetowym.

Wzywa KOMISJĘ EUROPEJSKĄ I PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, by zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami i w stosownych przypadkach z udziałem Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE):

33. Zachęcały odpowiednich dostawców usług pośrednich, takich jak internetowe platformy hostingowe, przedsiębiorstwa świadczące cyfrowe usługi mediów społecznościowych, dostawcy platform wideo na żądanie (VoD), przedsiębiorstwa telekomunikacyjne i producenci urządzeń elektronicznych, do tego, by – zgodnie z przepisami UE – stosowały podejście oparte na ochronie danych – domyślnej i na etapie projektowania – oraz uwzględnianiu bezpieczeństwa na etapie projektowania w celu zapobiegania nadużyciom; oraz by inwestowały w narzędzia wykrywania i odstraszania, takie jak pojawiające się na ekranie ostrzeżenia, skuteczne moderowanie treści i wykrywanie szkodliwych treści na podstawie obrazu oraz zabezpieczenia przed udostępnianiem intymnych obrazów bez zgody.
34. Zachęcały odpowiednie podmioty gospodarcze do proaktywnego dostarczania użytkownikom dostępnych informacji na temat cyberprzemocy, dostępnych usług wsparcia i mechanizmów zgłaszania.
35. Promowały zapobieganie przemocy ze względu na płeć w internecie poprzez egzekwowanie obowiązujących przepisów UE, w tym dyrektywy (UE) 2024/1385, aktu o usługach cyfrowych i aktu w sprawie sztucznej inteligencji, oraz poprzez wdrażanie powiązanych elementów ram polityki, takich jak strategia UE na rzecz praw dziecka, strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2026–2030 i strategia UE na rzecz młodzieży.
36. Wspierały zdolności państw członkowskich do współpracy w zwalczaniu szkodliwego i nielegalnego nawoływania do nienawiści offline i online, w tym poprzez promowanie dyskusji między nimi na temat zrozumienia tego pojęcia.

37. Zachęcały odpowiednich dostawców usług pośrednich, takich jak internetowe platformy hostingowe i inni dostawcy usług pośrednich, do identyfikowania i ograniczania ryzyka systemowego związanego z przemocą ze względu na płeć, w tym ryzyka wynikającego z systemów rekomendacji, systemów generatywnej sztucznej inteligencji i mechanizmów zautomatyzowanego wzmacniania treści, oraz do przeciwdziałania szkodliwym treściom i w stosownych przypadkach szybkiego usuwania takich treści, co dotyczy m.in. nawoływania do nienawiści w internecie i innych materiałów wymierzonych w dziewczęta, w tym dziewczęta ze społeczności LGBTI i dziewczęta z niepełnosprawnościami lub należące do mniejszości rasowych, etnicznych lub religijnych, przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych, w tym wolności wypowiedzi.
38. Zachęcały dostawców usług pośrednich, takich jak internetowe platformy hostingowe i inni dostawcy usług pośrednich, do powiązania mechanizmów zgłaszania przeznaczonych dla ofiar z infrastrukturą techniczną, która umożliwiałaby międzyplatformowe mechanizmy blokowania i mechanizmy wspierania ofiar, w tym mechanizmy zapewniające osobom, które padły ofiarą przemocy ze względu na płeć z wykorzystaniem technologii, dostępne środki zaskarżenia i środki zaradcze; oraz do stosowania zasad uwzględniania bezpieczeństwa na etapie projektowania przy opracowywaniu i świadczeniu usług cyfrowych.
39. Zachęcały odpowiednie podmioty gospodarcze do oceny – w stosownych przypadkach we współpracy z organami ds. równości i organami ochrony danych – potencjalnych uprzedzeń ze względu na płeć i dyskryminujących skutków stosowania narzędzi automatycznego moderowania treści i narzędzi sztucznej inteligencji, które mogą wpływać na skuteczność mechanizmów wykrywania, zgłaszania i dochodzenia roszczeń dla ofiar przemocy ze względu na płeć z wykorzystaniem technologii.

40. Zapewniały, aby szkodliwe lub nielegalne treści intymne lub treści o wyraźnie seksualnym charakterze, w tym treści tworzone za pomocą nowych technologii, takie jak sztuczne, ale realistyczne materiały deepfake przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, były niezwłocznie usuwane z każdej platformy internetowej, gdy tylko zostaną wykryte, przy pełnym poszanowaniu wszystkich praw podstawowych.
41. Wspierały, ułatwiały i zapewniały wdrożenie aktu w sprawie sztucznej inteligencji, w szczególności wymogu, aby dostawcy systemów sztucznej inteligencji umożliwiali oznaczanie wyników jako generowanych przez sztuczną inteligencję, oraz wymogu, aby podmioty stosujące takie systemy wyraźnie oznaczały treści generowane przez sztuczną inteligencję jako takie, w celu zajęcia się problemem wykorzystywania deepfake'ów do wyrządzania szkód, w tym do stosowania cyberprzemocy wobec dziewcząt.
42. Zapewniały, aby gromadzenie danych odzwierciedlało różnorodność doświadczeń ofiar, co ma kluczowe znaczenie dla kształtowania polityki opartej na dowodach, oraz aby państwa członkowskie gromadziły dane zgodnie z obowiązkami wynikającymi z art. 44 dyrektywy (UE) 2024/1385, w stosownych przypadkach we współpracy z EIGE. Podjęły kroki w celu zapewnienia, by badania naukowe i gromadzenie danych uwzględniały szczególne doświadczenia grup doświadczających dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie, w tym dyskryminacji interseksyjnej, tak aby ułatwiać inkluzywne i skuteczne rozwiązania polityczne.
43. Inwestowały w długoterminowe, oparte na dowodach badania i statystyki w celu zrozumienia zmieniającego się charakteru i skutków cyberprzemocy. Wspierały długoterminowe badania analizujące psychologiczne, społeczne i gospodarcze skutki wszelkich form cyberprzemocy wobec dziewcząt, angażując jednocześnie młodzieżowe panele doradcze, tak aby wesprzeć pod kątem informacyjnym i ułatwić poprawę środków zapobiegawczych i usług wsparcia dla ofiar oraz rozwój polityki zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym. Wspierały badania nad dyskryminacją algorytmiczną, nadużyciami wspomaganyymi przez sztuczną inteligencję oraz wpływem technologii cyfrowych w aspekcie płci, a także badania nad źródłami, zachowaniami, taktyką i motywacjami tzw. społeczności „manosfery” i „inceli”.

44. Promowały i finansowały – zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym – kampanie uświadamiające, w których przedstawia się głosy dziewcząt, tak by przeciwdziałać stygmatyzacji zgłaszania przypadków niegodziwego traktowania z wykorzystaniem intymnych obrazów oraz podkreślać szkody powodowane tworzeniem i udostępnianiem takich treści bez zgody.
45. Uwzględniały ustalenia i zalecenia nowo utworzonego specjalnego panelu ds. bezpieczeństwa dzieci w internecie, w tym dotyczące równości płci, odpowiedzialności algorytmicznej i praw cyfrowych.
46. Kontynuowały dyskusje i wymiany najlepszych praktyk w zakresie zapobiegania cyberprzemocy.
47. Zachęcały dzieci, zwłaszcza dziewczęta, do interesowania się dziedzinami STEM oraz eliminowały stereotypy płciowe w tym obszarze, tak by zapewniać równe szanse na cyfrowym rynku pracy.

APELUJE DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, ABY:

48. Podjęła środki mające na celu zwalczanie przemocy wobec kobiet i dziewcząt, w tym cyberprzemocy, zgodnie z długoterminową wizją planu działania na rzecz praw kobiet, którego założenia odzwierciedlono w strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2026–2030.
49. Nadal organizowała program wzajemnego uczenia się w kontekście równouprawnienia płci oraz sieć na rzecz zapobiegania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, skupiając w ten sposób państwa członkowskie i interesariuszy w celu wymiany dobrych praktyk, oraz zapewniała finansowanie szkoleń, budowania zdolności i usług wsparcia.
50. Zwracała szczególną uwagę na potrzebę zapobiegania i zwalczania cyberprzemocy wobec dziewcząt podczas wdrażania strategii na rzecz równości osób LGBTIQ+ na lata 2026–2030.
51. Wdrożyła swój plan działania przeciwko cyberszykanowaniu, obejmujący kampanie uświadamiające, gromadzenie danych i środki mające na celu zapobieganie cyberszykanowaniu kobiet i dziewcząt, także tych zagrożonych dyskryminacją z wielu przyczyn jednocześnie, w tym dyskryminacją krzyżową, oraz zwalczanie tego zjawiska.
52. Wspierała państwa członkowskie w transpozycji i skutecznym wdrażaniu dyrektywy (UE) 2024/1385, w szczególności przepisów dotyczących przestępstw cyberprzemocy, usuwania treści internetowych, dostępnych internetowych kanałów zgłaszania i specjalistycznych usług wsparcia dla ofiar cyberprzestępstw.
53. Zapewniała monitorowanie cyberprzemocy w kontekście obowiązków wynikających z dyrektywy (UE) 2024/1385 oraz wspierała państwa członkowskie w usprawnianiu gromadzenia danych administracyjnych dotyczących przemocy ze względu na płeć, zgodnie z art. 44 dyrektywy (UE) 2024/1385.

54. Rozważyła rozszerzenie ogólnounijnego badania Eurostatu na temat przemocy ze względu na płeć na wszystkie formy cyberprzemocy.
55. W dalszym ciągu nadzorowała i egzekwowała akt o usługach cyfrowych, w tym przepisy mające zastosowanie do bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych w obszarze nielegalnych treści i przemocy ze względu na płeć, takie jak przepisy dotyczące środków zmniejszających ryzyko, które, w stosownych przypadkach, mogą obejmować chroniące prywatność narzędzia sprawdzania wieku i narzędzia kontroli rodzicielskiej, a także inne środki opisane w wydanych na podstawie aktu o usługach cyfrowych wytycznych dotyczących ochrony małoletnich.
56. Propagowała wykorzystywanie przez naukowców, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i odpowiednich interesariuszy informacji, które mają być udostępniane przez dostawców usług pośrednich zgodnie z zasadami sprawozdawczości w zakresie przejrzystości i zasadami dostępu do danych określonymi w akcie o usługach cyfrowych, w celu lepszego zrozumienia, jak przemoc ze względu na płeć przejawia się w świecie internetowym, co obejmuje dane segregowane według kryterium płci umożliwiające badania nad wpływem algorytmów platform, odpowiednio na kobiety i dziewczęta oraz na mężczyzn i chłopców.
57. Wspierała prace zaufanych podmiotów sygnalizujących w dziedzinie przemocy ze względu na płeć oraz organizacji specjalizujących się w równości płci i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i dziewcząt. Zapewniła im odpowiednie finansowanie, narzędzia i wsparcie instytucjonalne, aby przyspieszyć działanie mechanizmów zgłaszania, zwłaszcza w odniesieniu do małoletnich ofiar. Wspierała zaufane podmioty sygnalizujące w zdobywaniu wiedzy fachowej na temat przemocy ze względu na płeć, z wykorzystaniem wiedzy fachowej centrów bezpieczniejszego internetu i innych organizacji specjalizujących się w pomocy małoletnim.
58. Zapewniała dostępne, dostosowane do wieku informacje i wsparcie w zakresie zwalczania i zgłaszania cyberprzemocy wobec dziewcząt – za pośrednictwem portalu „Lepszy internet dla dzieci” (BIK) oraz centrów bezpieczniejszego internetu.

59. Wspierała wdrażanie zintegrowanych systemów ochrony dzieci we wszystkich państwach członkowskich, w tym, w stosownych przypadkach i zgodnie z podejściami krajowymi, wymogów dotyczących minimalnego wieku, w związku z zapobieganiem wszelkim formom cyberprzemocy wobec dziewcząt i reagowania na nie, a także ułatwiała wymianę dobrych praktyk dotyczących takich systemów na szczeblu UE.
 60. Wspierała – w ramach istniejących unijnych programów finansowania – krajowe i transgraniczne działania mające na celu zapobieganie cyberprzemocy wobec dziewcząt, w tym nadużyciom związanym ze sztuczną inteligencją, i przeciwdziałanie im, a także wzmocnienie badań naukowych, zwiększanie świadomości, podnoszenie umiejętności cyfrowych i budowanie zdolności.
 61. Kontynuowała przygotowania do nadzorowania i egzekwowania przepisów aktu w sprawie sztucznej inteligencji w odniesieniu do dostawców modeli AI ogólnego przeznaczenia (GPAI), w tym tych, które stwarzają ryzyko systemowe.
-

Odesłania

1. Prawodawstwo UE

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1–88.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku, Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 69–92.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług („europejski akt w sprawie dostępności”), Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70–115.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1–102.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1385 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, Dz.U. L, 2024/1385, 24.5.2024, s. 1–36.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW, Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57–73.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji), Dz.U. L, 2024/1689, 12.7.2024, s. 1–144.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1712 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar

2. Rada

Konkluzje Rady pt. „Wykorzenianie przemocy wobec kobiet w Unii Europejskiej” (dok. 6585/10)

Konkluzje Rady w sprawie równouprawnienia osób LGBTI (dok. 10417/16)

Konkluzje Rady pt. „Wpływ sztucznej inteligencji na równość płci na rynku pracy” (dok. 14750/21)

Konkluzje Rady w sprawie strategii UE na rzecz praw dziecka (dok. 10024/22)

Konkluzje Rady w sprawie uwzględniania perspektywy równości płci w obszarach polityki, programach i budżetach (dok. 9684/23)

Konkluzje Rady w sprawie upodmiotowienia cyfrowego z myślą o ochronie i egzekwowaniu praw podstawowych w erze cyfrowej (dok. 14309/23)

Konkluzje Rady pt. „Upodmiotowienie ekonomiczne i niezależność finansowa kobiet jako droga do faktycznej równości płci (dok. 9752/24)

Konkluzje Rady pt. „Przyszłość cyberbezpieczeństwa: wspólna realizacja i ochrona” (dok. 10133/24)

Konkluzje Rady w sprawie wzmacniania zdrowia psychicznego kobiet i dziewcząt przez wspieranie równości płci (dok. 16366/24)

Konkluzje Rady w sprawie promowania i ochrony zdrowia psychicznego dzieci i nastolatków w erze cyfrowej (dok. 9069/25)

Konkluzje Rady w sprawie promowania równości płci w epoce cyfrowej opartej na sztucznej inteligencji: 6. horyzontalny przegląd wdrażania pekińskiej platformy działania przez państwa członkowskie i instytucje UE (dok. 9984/25)

Konkluzje Rady w sprawie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej: zapobieganie, wczesne wykrywanie i interwencja (dok. 14029/25)

3. Eurostat, Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) i Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE)

„EU gender-based violence survey” [Badanie UE na temat przemocy ze względu na płeć] (2024)

„EU gender-based violence survey - Evidence for policy and practice” [Badanie UE na temat przemocy ze względu na płeć – Dowody na potrzeby polityki i praktyki] (2026)

4. Komisja Europejska

Strategia UE na rzecz praw dziecka, COM(2021) 142 final

Strategia UE w zakresie zwalczania handlu ludźmi, COM (2021) 171 final

Europejska strategia na rzecz lepszego internetu dla dzieci (BIK+), COM(2022) 212 final

Zalecenie Komisji (UE) 2024/1238 z dnia 23 kwietnia 2024 r. w sprawie rozwoju i wzmocnienia zintegrowanych systemów ochrony dziecka w najlepszym interesie dziecka

Plan działania na rzecz praw kobiet (dok. 6756/25, nr referencyjny Komisji: COM(2025) 97 final)

Strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2026–2030, COM(2026) 113 final

Strategia przeciwdziałania rasizmowi na lata 2026–2030, COM(2026) 12 final

Strategia na rzecz równości osób LGBTIQ+ na lata 2026–2030, COM(2025) 725 final

Statystyki i tendencje w zakresie handlu ludźmi w Unii Europejskiej w latach 2021–2022 towarzyszące sprawozdaniu Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z postępów poczynionych w Unii Europejskiej w zwalczaniu handlu ludźmi (piąte sprawozdanie), SWD(2025) 4 final

Ramy strategiczne na rzecz równouprawnienia, włączenia społecznego i udziału Romów, COM(2020) 620 final

Strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030, COM(2021) 101 final

Plan działania przeciwko cyberszykanowaniu, COM(2026) 71 final

5. Parlament Europejski

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet w erze cyfrowej (2015/2007(INI))

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie zwalczania przemocy ze względu na płeć: cyberprzemoc (2020/2035(INL))

6. Komitet Regionów

Opinia Komitetu Regionów pt. „Ochrona dzieci i młodzieży w otoczeniu cyfrowym” (2026)

7. Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE)

„Combating cyber violence against women and girls” [Zwalczanie cyberprzemocy wobec kobiet i dziewcząt] (2022)

„Tackling cyber violence against women and girls: The role of digital platforms” [Przeciwdziałanie cyberprzemocy wobec kobiet i dziewcząt: rola platform cyfrowych] (2024)

„From lived reality to policy action: Combatting cyber violence against girls in the EU” [Od rzeczywistości do działań politycznych: zwalczanie cyberprzemocy wobec dziewcząt w UE] (2025) (dok. 9800/26)

8. Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)

„Violence against women: An EU-wide survey” [Przemoc wobec kobiet: badanie ogólnounijne] Urząd Publikacji Unii Europejskiej (2014)

„Internet Content Moderation – Current challenges in detection hate speech” [Moderowanie treści w internecie– obecne wyzwania związane z wykrywaniem mowy nienawiści] (2023)

9. Organizacja Narodów Zjednoczonych

Konwencja o prawach dziecka (1989)

Deklaracja pekińska i pekińska platforma działania (1995)

Protokół o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (2000)

Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych (2006)

Sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ds. przemocy wobec kobiet i dziewcząt, jej przyczyn i skutków w sprawie przemocy wobec kobiet i dziewcząt z perspektywy praw człowieka (2018) (A/HRC/38/47)

„Cybersafe Project” [Projekt dotyczący cyberbezpieczeństwa] (2020) „Cyber Violence Against Women and Girls: „Report on Research Findings and Framework” [Cyberprzemoc wobec kobiet i dziewcząt: sprawozdanie z ustaleń i ram badań] Uniwersytet w Lublanie Finansowany z programu Unii Europejskiej „Prawa, równość i obywatelstwo” (2014–2020)

Komitet Praw Dziecka Organizacji Narodów Zjednoczonych, komentarz ogólny ONZ nr 25 (2021) na temat praw dziecka w środowisku cyfrowym

10. Rada Europy

Konwencja Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (CETS nr 210)

Konwencja Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi (CETS nr 19)

Konwencja Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych (konwencja z Lanzarote) (CETS nr 201)

Konwencja ramowa Rady Europy w sprawie sztucznej inteligencji, praw człowieka, demokracji i praworządności (CETS nr 225)

Wytyczne Komitetu Ministrów Rady Europy dotyczące wymiaru sprawiedliwości dostosowanego do potrzeb dzieci (2010)

CM/Rec (2026)1 – Zalecenie Komitetu Ministrów dla państw członkowskich dotyczące równości i sztucznej inteligencji

Cm/Rec(2026)2 – Zalecenie Komitetu Ministrów dla państw członkowskich dotyczące odpowiedzialności za przemoc wobec kobiet i dziewcząt z wykorzystaniem technologii

Zalecenie ogólne GREVIO nr 1 w sprawie cyfrowego wymiaru przemocy wobec kobiet (2021)
